

**СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ ЦЕНТР
ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ**

**ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТРАНСПОРТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

ДНІПРОВСЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ

**НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ**

ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК: ТЕОРІЯ, МЕТОДОЛОГІЯ, УПРАВЛІННЯ

**Збірник наукових праць та тез наукових доповідей
за Матеріалами VI Міжнародної науково-практичної конференції**

27-29 листопада 2019

**Прага
2019**

УДК 330.34+338.20

Е 45

Економічний розвиток: теорія, методологія, управління [матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції]. — Nemoros s.r.o., - Prague, - 2019. — 399 с.

Рецензенти:

Земан З., доктор економічних наук, професор, Голова Науково-експертної ради Східноєвропейського центру фундаментальних досліджень, професор Університету Святого Іштвана (м. Геделле, Угорщина).

Яковенко Н. Л., доктор історичних наук, професор, професор кафедри міжнародних організацій і дипломатичної служби Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Редакційна колегія:

Ігнат'єва І.А., доктор економічних наук, професор;

Кучеренко Д. Г., кандидат економічних наук, доцент;

Чаграк Н. І., кандидат педагогічних наук, доцент.

© Copyright by
Eastern European Center of the
Fundamental Researchers,
Nemoros s.r.o.,
Rubna 716/24, 110 00, Prague 1

ISBN 978-611-01-1695-4

Nemoros s.r.o.,
Rubna 716/24, 110 00, Prague 1
Czech Republic, 2019

<i>Крипчук М.В.</i> Специфіка сценічного спілкування в театрі і на естраді	194
<i>Кучеренко Д.Г.</i> Сучасні світові тенденції фінансування вищої освіти	197
<i>Гладченко О.В., Лінник О.П.</i> Використання інформаційних технологій у сфері оподаткування в контексті інноваційного розвитку.	201
<i>Лопушинська О.В., Панова Я.Г., Стовба А.О.</i> Маркетинг як складова менеджменту зовнішньоекономічної діяльності підприємства.	204
<i>Мартинюк О.В.</i> Міжнародна освітня міграція в умовах глобальних трансформацій соціальної сфери	206
<i>Мельник О.В.</i> Ціннісні аспекти результатів капіталізації за постіндустріальних умов розвитку підприємства	211
<i>Михайло В.В., Вараксіна О.В.</i> Теоретичні основи конкурентоспроможності продукції підприємств	214
<i>Пузирьова П.В.</i> Концептуальні основи державного регулювання фінансового забезпечення інноваційної діяльності підприємств	217
<i>Микитенко Н.В., Сілко А.Б.</i> Застосування теорії поколінь в площині категорійного менеджменту	219
<i>Сльозко Т. М., Загородня Н.П.</i> Роль бухгалтерського обліку в управлінні економічним розвитком сучасної корпорації	222
<i>Тадля О.М.</i> Менеджмент соціокультурної діяльності: інноваційність, креативність, технології	226
<i>Канін О.П., Шпиг А.Ю.</i> До питання обґрунтування рівня обслуговування автомобільних доріг.	229
<i>Наздраченко М.Л.</i> Проблемно - пошуковий метод навчання на уроках української літератури в середній школі	232
<i>Галайко А.М.</i> Напрями покриття видатків на державну фінансову підтримку агропромислового комплексу.. . . .	235
<i>Карпишин Н.І., Церковнюк М.А.</i> Місцеві податки і збори в доходах місцевих бюджетів України	238
<i>Prykhodko K., Khmurova V.</i> Participation of international management in the formation of modern creation to international business	241
<i>Кузнецова Т.К.</i> Проблеми інноваційного розвитку України.	245
<i>Lorushynska O., Kurkina V.</i> Resource-saving management of the enterprise as an important component of sustainable development.. . . .	248
<i>Піскорська Г.А.</i> Роль стратегічного наративу у вирішенні проблем безпеки держави.	251
<i>Славінська О.С., Харченко А.М.</i> Матричні моделі в оцінці підприємницької діяльності компанії в ринкових умовах	254
<i>Загорняк О.В., Усиченко О.Ю.</i> Проблемні питання державних закупівель ремонтно-будівельних робіт на автомобільних дорогах України	255
<i>Савенко В.Я., Козарчук І.А.</i> Особливості застосування SWOT-аналізу в	

RESOURCE-SAVING MANAGEMENT OF THE ENTERPRISE AS AN IMPORTANT COMPONENT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT

Lopushynska O.,

Teaching Assistant of the Department of Management,

Kurkina V.,

Poltava State Agrarian Academy

As a result of irrational and neglectful business management, economic and environmental problems arise and become global. They further inhibit and slow down both the social and economic development of society. A large scale of environmental pollution, irreversible nature of resource base's gradual depletion and many other objective constraints of the present dictate the urgency of enterprises' transition to resource-saving development and a balanced (sustainable) approach to conducting their activities.

In the past, many economists have defined the concept of sustainability at the enterprise level mostly as the financial position of an enterprise which economic activity under normal conditions ensures the fulfillment of all its obligations to workers, other organizations, the state due to sufficient income and balanced income and expenses [1].

However, nowadays it is impossible to mention sustainable development of the enterprise without considering other important factors of the production system's functioning efficiency. In addition to the financial situation, the list should include production and technological parameters of the enterprise with their ability to respond to changes in the external environment, as well as the responsibility of the enterprise to society for preservation and reproduction of the natural, material and human resources. Sustainable development strategies developed by world experts imply some relative limitations in the use of natural resources, which are closely linked to the existing level of technical and social organization, as well as the ability of the biosphere to cope with the effects of human activity.

According to the definition of Trut O. O., organization resources are managed factors of production that have the value properties and transformative capabilities necessary to ensure the functioning and development of the enterprise in order to achieve the planned goals [3].

In recent decades, most organizations have been characterized by a constant increase in resource consumption. Nowadays Ukrainian enterprises operate not on the principle of cost savings, but on the principle of outlay. This tendency has persisted since the time when almost no one was concerned about the rational use of resources because of their belonging to the state and unlimited use.

Considering resource conservation as comprehensive use of all economic resources at each stage of production (from development to sales), it should be

borne in mind that savings can be ensured only by the improvement of technology and organization of labor and production. It is possible only if there is an appropriate level of moral and material interest of both employees and managers as well as their responsibility growth for the results of their work [4].

On the one hand, in times of economic instability in the country, the managers of Ukrainian enterprises are afraid to invest in resource conservation and environmental improvement due to the high financial costs, unprofitable measures and low economic efficiency.

However, on the other hand, these fears are often unjustified, while enterprise environmental management measures have a positive impact on a wide range of subjects who perceive its results (tab. 1).

Table 1

Benefits of resource conservation

Subject	Effect
Enterprise	– direct resource savings; – products quality improvement, that increases the volume of sales; – avoidance of the extra costs of taxes and fines for environmental pollution and the use of natural resources; – increase of competitiveness and image of the enterprise
Staff	– employees' extra financial incentives for saving resources; – working conditions improvement: – reduction of accidents, injuries, occupational diseases related to harmful conditions of production and in connection with early retirement; – the growth of the creative aspect of work
Consumers	– product quality improvement; – product environmental friendliness and reliability improvement; – cost savings in the process of product exploitation
Partners	– product demand increasing; – reduction of logistics and supply chain costs; – expansion of partnership network by entering new markets
State	– creation of new workplaces; – reducing the incidence of the population; – reducing environmental pollution through improved technology; – conservation and expansion of recreational areas; – increase of social welfare of the population; – attraction of foreign investments

Source: generalized by the authors based on [2]

So, Ukrainian entrepreneurs wishing to operate in today's environment should understand that resource conservation is a justified need that will help them to increase the competitiveness of the enterprise.

Due to the above mentioned, we can distinguish the basic principles for the formation of resource management system in the enterprise which are: complexity, systematic, sustainability, measurability, staff involvement, openness, dynamism.

In our opinion, the priority directions in the resource-saving management at the

enterprise regardless of its type of activity should be:

- increasing the level of managers' and employees' responsibility in the context of rational use of all types of enterprise resources;
- modernization (technical and technological re-equipment) of the operating system;
- introduction of non-waste or low-waste technologies (for example, close cooperation with other organizations, because raw materials for one enterprise might be waste of another);
- introduction of energy-saving technologies that would provide energy savings for both industrial and municipal needs (heating, lighting, etc.);
- development of the system of periodic resource audit (costs expediency diagnostics of different resources types for certain time intervals both at the investigated enterprise and at the competing enterprises);
- employees' stimulation to participate in the development and implementation of innovative resource-saving projects.

To conclude, the activities of each Ukrainian enterprise should operate on the basis of resource conservation. In order to ensure that the positive results are sustained, the resource-saving management process must be comprehensive, not fragmentary.

References:

1. Raizberh B. A. "Modern Dictionary of Economics" / B. A. Raizberh, L. M. Lozovskyi, E. B. Starodubtseva // M.: INFRA – M, 1999 – 479.
2. Supereka S. Role of resource preservation in the industrial enterprises' competitiveness system / S. Supereka // *Economical pace: a collection of scientific works*. – 2008. – № 20/1. – pp. 191-199.
3. Trut O. O. Operations management: manual / O. O. Trut. – K.: Akademvydav, 2013. – 348.
4. Shapoval A. I., Shapoval A. O. Methodical approaches of an effective system of resource preservation administration process formation at the enterprise / A. I. Shapoval, A. O. Shapoval // [ONLINE] Available at: <http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/3562/1/ACF07B18d01.pdf> [Accessed 21.11.2019]

РОЛЬ СТРАТЕГІЧНОГО НАРАТИВУ У ВИРІШЕННІ ПРОБЛЕМ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Піскорська Г.А.,

кандидат історичних наук, доцент,

Київський університет імені Бориса Грінченка

Стратегічний наратив є ключовим змістовним елементом всієї інформаційної (в т.ч. – пропагандистської) діяльності держави. На його утвердження в цільових аудиторіях (внутрішніх чи зовнішніх) спрямовується діяльність всіх комунікативних можливостей держави. Проблемою залишається те, що на сьогодні відсутнє єдине розуміння самої концепції стратегічного наративу.

Стратегічний наратив представляють, як засіб за допомогою якого політичні актори намагаються конструювати загальне бачення минулого, сучасного та майбутнього міжнародної політики з метою формування бажаної поведінки з боку внутрішніх і міжнародних акторів. За умови, що суб'єктом комунікації є держава, стратегічний наратив містить історії, які подаються від імені держави, спрямовані на досягнення певних цілей та здійснення впливу на сприйняття інтересів держави, а також на формування уявлень про те, як держава діє і як вона повинна діяти. Наративи не розповідають про перебіг подій і фактів з хронологічною точністю. Вони спрощують реальну картинку, внаслідок чого вона набуває рис захоплюючої, доступної для розуміння історії тощо. Стратегічний наратив також створює рамки для розуміння складних подій, що відбуваються у сучасному світі. Таким чином, стратегічний наратив можна визначити як сукупність взаємопов'язаних історій, які формують певні образи минулого, сучасного і майбутнього, які створено для управління сприйняттям цільових аудиторій і спрямовано на досягнення стратегічних цілей. При цьому стратегічний наратив звертається не стільки до рацію, скільки до емоцій, цінностей, архетипів свідомості, міфів та аналогій. Отже компонентом стратегічного наративу є сторітелінг, як простіша і комфортніша для розуміння людини форма комунікації.

Акцент на емоційне сприйняття стало одним з факторів розповсюдження фейкових новин, що мають на меті підтримку вже сконструйованих тверджень, а не інформування про подію. При цьому важлива відмінність стратегічного наративу від сторітелінга в тому, що перший більше спрямований в майбутнє, аніж в минуле і вибудовує концептуальні рамки для пояснення подій, які ще тільки мають відбутися. Сила стратегічних наративів полягає в їх здатності мобілізувати цільові аудиторії, навіть за відсутності матеріальних, чи військових ресурсів. Ефективний стратегічний наратив – це вдалий спосіб для слабого гравця отримати конкурентну перевагу над сильним: слабкі м'язи, проте відмінні історії. Стверджують, що у часи великих криз і загроз для різних вимірів державної безпеки (фізичної, соціальної, а також